

specielle omkostningsstigninger, der måtte være indtruffet inden prisstoppets fastsættelse, herunder øgede statslige afgifter, stigninger i direkte udgifter til materialer f. eks. som følge af højere importpriser og stigninger i transportomkostninger.

En konsekvens af, at den gældende avancestoplov ikke omfatter løn- og arbejdsforhold, har bl. a. været, at alment praktiserende læger og øjen- og ørelæger ved sygekasser i København og Frederiksberg samt jernbanelæger er undtaget fra det gældende avancestop, idet disse læger er anset for at stå i et ansættelsesforhold til sygekasserne. Praktiserende læger i øvrigt er derimod omfattet af avancestoppet, uanset at disse lægers takstfastsættelse finder sted i henhold til en af socialministeren godkendt overenskomst med sygekasserne. Denne skillevej vil efter lovforslaget blive opretholdt efter den 1. juli 1969.

Det rejste spørgsmål har været forelagt handelsministeren, som har udtalt, at den påpegede ulighed må forudsættes inødegået gennem monopoltilsynets administration af loven om anmeldelse af vejledende priser m. v., således at tilsynet kun vil kunne gribe regulerende ind over for den af loven omfattede gruppe af praktiserende læger i det omfang, dette måtte blive nødvendigt for at sikre, at disse ikke stilles bedre end deres af loven ikke omfattede kolleger.

Der stilledes ikke ændringsforslag til lovforslaget, og udvalget var enig i sin indstilling.

Efter 2. behandlingen underkastedes lovforslaget en fornyet kortvarig udvalgsbehandling, som imidlertid heller ikke medførte ændringsforslag.

Ved 3. *behandlingen* meddelte den socialdemokratiske ordfører, at da handelsministeren i nogen måde havde inødekommet hans partis ønsker om en lovgivning, der kunne holde en uheldig prisudvikling i ave, trak han de af socialdemokratiet tidligere fremsatte lovforslag om ændringer i avancestoploven og i loven om anmeldelse af vejledende priser m. v. tilbage.

Endelig fremhæves, at handelsministeren under 3. behandlingen udtalte, at der ikke var tale om, at man med denne lov generelt ville gennemføre en strengere administration end den, de havde været praksis i henhold til monopolloven. Han omtalte herunder bl. a. den hidtidige praksis, hvorefter afskrivninger som nødvendige omkostninger kunne indregnes i priserne, og hvor man som almindeligt udgangspunkt havde lagt de skattemæssige afskrivninger til grund.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 158 stemmer.

92. Lov om ændringer i lov om egnsudvikling. (Handelsminister *Knud Thomsen*). [A. sp. 1273. C. sp. 227].

Skriftlig fremsættelse ²⁴/₁₀ (F. sp. 833). 1. beh. ¹²/₁₁ (F. sp.